

Чл. 151. Ако сждебниятъ слѣдователъ се съмнява въ правилността на заключенията на вѣщитѣ людѣе или ако има разногласие въ мнѣнията имъ, той може да поиска заключението отъ други вѣщи людѣе, или да се обърне къмъ по-високо специално учрѣждение, за да му испрати такива, или пъкъ испраща въ това учрѣждение самиятъ прѣдмѣтъ за изслѣдване, когато това е възможно.

3. Огледъ и освидѣтелствование отъ лѣкари.

Чл. 152. За да се освидѣтелствуватъ и оглѣдатъ мъртви тѣла, различни поврѣждения, дири отъ насилие и състоянието на здравието на потърпѣвшето лице, или на самия обвиняемъ, сждебния слѣдователъ призовава сждебния лѣкаръ.

Чл. 153. Обязанноститѣ на сждебенъ лѣкаръ се възлагатъ: въ окръжията — върху окръжнитѣ или околийски лѣкари, а въ градоветѣ — върху градския лѣкаръ; но ако по болѣсть или по друга нѣкоя причина тѣ не могатъ да се явѣтъ, то, вмѣсто тѣхъ, сждебния слѣдователъ призовава всѣкой другъ воененъ, граждански или волнопрактикующи лѣкаръ.

Чл. 154. Въ важни случаи, сждебния слѣдователъ може да призове за освидѣтелствование на мъртво тѣло не само единъ, но и нѣколко лѣкари, дори и оногова, който е лѣкувалъ умрѣлото лице, ако е потребно да се обясни вървежътъ на болѣстѣта и на лѣкуванието.

Чл. 155. Догдѣто пристигне лѣкаря на мѣстото, гдѣто се намира мъртвото тѣло, сждебния слѣдователъ:

1) взема мѣрки, ако се съмнява въ дѣйствителността за смъртѣта, да съживи умрѣлия, а въ противенъ случай — на да запази тѣлото отъ развала и случайно поврѣждане;